

კლიტეების უბრალო რაწკუნ მი-
ჩნია თავის განთავსულობის ნიშ-
ნათ.

სწორედ ესე მოუვიდა ამ ბოლო
ხანებში რუსულს მწერლობას. რამ-
დენჯერმე გამოცხადებული იყო გა-
ზეთების საშუალებით, რომ შესდგა
ან სდგებოდა კომისსია ბეჭდვის შესა-
ხებ კანონთა განსახილველად და იმე-
დია, რომ სანატორიო ცვლილებანი
მოგველისო და სხვ. მაგრამ, მწერ-
ლობის და საზოგადოების სამწუხა-
როთ, ამისთანა ხმებს და ბეჭდვის კა-
ნონთა განხილვას მოსდევდა მხოლოდ
ალაგმა მწერლობისა, რომელსაც რჩე-
ბოდა ერთი ნუგეში: ღმერთო უარე-
სი აგვაციდნეო. ამისთანა შემთხვევა
ყოველთვის აფხიზლდება მწერლობას
და მოაგონდება, რომ „სხვა-და-სხვა
ქორი მის თავზედ არ ახალია, ძვე-
ლია“. მართალი უნდა ესთქეთ, მარ-
თებლობა მტკიცეთ აღსრულებდა თა-
ვის პროგრამას და თან-და-თან უფ-
რო-და-უფრო ჰკვეცდა ფრთებს მწერ-
ლობას; მაგრამ მან თავის მიზანს ვერ
მიადწია.

ამ ბოლო წლებში მთავრობამ სა-
ჭიროდ დაინახა მწერლობის შევიწ-
როება, რადგანაც მასში, თავის აზ-
რით, ჰპოვებდა არა კეთილ-საიმედო აზ-
რებს და მიმართულებას. ეს შეგ-ბედითი
ყოჩაღი ხმას აღმადღებს ხოლმე ყო-
ველთვის იმ დროს, როცა რუსეთში
სუფევს შინაური არეულ-დარეულო-
ბა, როცა ყოველივე პატიოსანი, სა-
ზოგადოებრივი აზრის თავისუფლების
ძვედაელი კისერ-მოხრილია და, გარე-
მოებათა წყალობით, იძულებულია
ხმა გაიკმინდოს.

აი, ამ ბოლო დროსაც, როცა მო-
ელოდნენ ბეჭდვის კანონთა დამატე-

ხალხით საესე იყო. მხოლოდ ეკლეს-
იის აღმართნი დაიარება, სამსჯავროები
გადაიქცა ეკლესიებად; ეხლა ისაა სკო-
ლაზნეობისა, სკოლა დღეი-დარბისა. —
ეკლესიაში ეხლანდელ კაცს, სთქვა
ერთმა ოხუნჯმა მღვდელმა, ქუდი
რომ შეუდგო, ორ აზაზს გამოსატანს
მისცემსო სხვას და თვითონ კი არ
შევაო. სამსჯავროში კი თითონ მი-
იწვეს, როგორც სანთელზე ფარვანა.
სხელა ზალაში მერალი სუნი სდგა;
სიჩუმეა ასეთი, რომ ბუზის გაფრენა
არ გამოგვარებათ; ხალხი წინ წამ-
დგარა.

— „ჩხაკ!“ შემომესმა დეზის ჩხაკუ-
ნი და ხალხში გავარჩიე წითელი, ბამ-
ბის ებოლეთი. ბავარდები ხალხი, ჩემ
თვალს წარმოუდგა ჩემ-მიერ ნახული
ზორის ვაგზალზე მაღალ-მაღალი ქარ-
თველი. მოსამართლე რაღასაც სწერს;
ქართველი არხინად სდგას მაღალ
სტოლთან; მარჯვნივ სდგანან ორი
ქანდარმი; ქანდარმებს გვერდს უდ-
გას ერთი შე-წვერა კაცი, გამ-
ხმარი, ტუჩებ სქელა, ქოჩო-
რი გვერდზე გადაფარცნილი; პირი
დაუღია და კბილები უჩანს; შედიან
და გამოდიან ბუზები კბილის ხანებ-
ში; ეს შე-წვერა გაცეტებულივით
სდგა; ფერი ერთობ გასცივებია, დას-
ტეტია, განაცრისფრებია.

ბის გამოცემას, ძატკოვმა დაჰკრა ნა-
ღარა და საქვეყნოდ დადებდა, რომ
რუსეთში მართებლობა არ არსებობ-
სო, მან თავისივე ხელით გაიუქმა
თავიო და მწერლობა შეიქნა რუ-
სეთში თვით მბყრობელი და ყოე-
ლად-ძლიერიო. ძატკოვი შეჰხარო-
და მწერლობის ფრთების მომ-
კვეცი კანონების გამოცემას, რად-
განაც მან კარგად იცის, რომ მა-
შინ ის და მისივე რაზმის მწერლობა
შეიქმნებოდა მართლაც თვით მბყრო-
ბელი და ყოვლად-ძლიერი. მას არა
ჰყოფნის ის სიბნელე, რომელიც მან
დამყარა რუსეთში თავის ხანგრძლივი
ლიტერატურული მოქმედების განმა-
ვლობაში, და ის ზიანი, რომელიც
მან მიანიჭა საზოგადოებასა და მწერ-
ლობასა.

ა. ნა—ლი.

(დასასრული სვალ)

დღიური

„მმართველობის მოამბეში“ დაბე-
ჭდილია შემდეგი ახალი კანონები
დრო-გამოშვებით გამოცემათა (ქურ-
ნალ-გაზეთების) შესახებ:

1) რედაქციები იმ გამოცემათა,
რომელნიც კვირაში ერთზე ნაკლებ
არ გამოდიან, მესამე „გაფრთხილების“
ვადის გასვლის შემდეგ ვალდებული
არიან ღამის 11 საათამდე წარუდ-
გინონ ცენზორის კამიტეტს თითო
ეგზემპლარი თავის გაზეთისა და ცენ-
ზორის ნომერში, შეაჩეროს გაზეთი
სასამართლოში საქმის დაუწყებე-
ლად.

2) იმ დრო-გამოშვებით გამოცე-
მათა რედაქციები, რომელნიც (გა-
მოცემანი) წინასწარ ცენზურისაგან
არიან განთავსულებულნი, ვალდე-

— რაღაც უბედურობაა-მეთქი, ამის
თავს, ვიფიქრე. ეს რაღაც არის, უთუოდ
ამის თავს არის. შემეცოდა, შემეცო-
და ეს შე-წვერა, რომ მეტი რა მო-
გახსენოთ. ჩემი ცოდით საესე მოსა-
მართლემ კალმის ფხაჭუნი არ გაათა-
ვა. ბული მიღონდება, მინდა მალე
გავიგო; მივუჯექ ერთ ყმაწვილს.

— შეთაყვა, ძმობას, შემატყობინე,
რასშია საქმე!

— პირუტყვების ექიმი ზორის ვაგ-
ზალის რელსებს უჩივის! სთქვა და
ჩაიციანა.

— მე, დალოცვილო! მუთხარი მე
მოუთმენლად, — ნუ ხურობთ...

— ღმერთს გეფიცებით, რომ მართ-
ლა. აი, ის მაღალ-მაღალი თ. ნ.
დ—ძეა; ამას და ერთ აფრცერს იმ
დღეს ვაგზალზე ლაპარაკი მოსვლიათ;
რომ დაშველებულან, პირუტყვების
ექიმი ბ. ლ. ამ თავადს გამოჰკიდებია;
ძალიან ნაყვამი ყოფილა, წაბარბაცე-
ბულა, დაცემულა რელსებზე და გვერ-
დები მიუბეგნია.

— იმას რაღა უნდოდა იქა?

— მაშ პირუტყვებს ექიმი არ უნ-
დათ? მითხრა იმან.

— ეს მკვდრის ფერი რომ დასდე-
ბია, ვინ არის? ან ეს ქანდარმები?
რაო, რა გეზნაო?

ბულნი არიან, შინაგან საქმეთა მი-
ნისტრის მოთხოვნისგან, გამოაცხა-
დონ სახელი და გვარი იმათ ქურ-
ნალში ან გაზეთში დაბეჭდილ სტა-
ტიების ავტორისა.

3) მოსპობა ან დროებით შეჩერე-
ბა რომელიმე უცენზურა ანუ ცენ-
ზურიან ქურნალ-გაზეთისა დამოკიდე-
ბულია შინაგან საქმეთა, სახალხო
განათლებისა, იუსტიციის მინისტრე-
ბისა და ობერ-პროკურორის გარდა-
წყვეტილებასზედ.

4) ყველა ამ ზემოხსენებულს წე-
სებს ექვემდებარებიან აგრეთვე ის
დრო-გამოშვებით გამოცემანიც, რომ-
ელნიც კვირა პირებს არენდით აქვთ
მიცემული მთავრობისა ანუ სამეცნი-
ერო დაწესებულებათაგან.

ღიღი ხანია ველოდით ბეჭდვის
მდგომარეობის შემამსუბუქებელ კა-
ნონებს და აი ველირსეთ...

ძაგასიის მთავარ-მმართველი და-
ბრუნდა მოგზაურობიდან და ამის
შემდეგ ისევ ძველებურად მიიღებს
მთხოვნელებს, ე. ი. სამშაბათ-შაბა-
თობით, ნაშუადღევს პირველს საათ-
ზე.

ტფილისის პირველ (კლასიკურ)
გიმნაზიის მთავრობა აცხადებს, რომ
ამ ენკენისთვის 26-ს, შუადღეზე, იქ-
ნება წლიური აქტი გიმნაზიაში და
შაგირდების მშობლებსა და ნათესა-
ვებს სთხოვს დაესწონენ ამ აქტზე.

რამდენათაც ჩვენ ეცით, ზოგიერთ
ფულიან ხალხს ჩვენი მხრისას სკო-
პინის ბანკში აქვთ შესანახად გაგზა-
ნილი ფული (სხვათა შორის, გაგვი-
გონია, რომ ზოგიერთ უბრალო

— მე არის რაც არის, ეგ მკვდრის-
ფერა; მაგას გვრე ნუ უყურებ, გული
შეგნათ აქვს: ეგ არის ჩვენი შუტერ-
ვარსკვლავი, ჩვენი ადვოკატი. მე თავ-
გამოდებულია; უნდა აის თავადი სამ-
ბირში გააგზავნინოს, როგორ თუ
არტილერიის პოლკოვნიკს და პირ-
უტყვების ექიმს შეურაცხყოფა მი-
ყენაო. მერე ამოდენა პირუტყვებს რა
ეშველებო... (ძინაღამ რა გვეშვე-
ლებოა, თქვა). ამისთანა განათლე-
ბულ ხალხს შეურაცხყოფას აყენებენ,
ფიქ, მაშ შენი შავი ადვოკატი მო-
გიკედეს, თუ მაგას სამბირში არ ამო-
ვაყობინო თავიო. ამას, ხომ მოგხ-
სენებოთ, რაც ალაპარაკებს: კბილ
ქვეშ ფული ამოუდეს და ეხლა ეგ
ძმას გაჰყიდის გადამთიელებისთვის.
მეორეც ეს, მაგას ამ თავადის მკვლე-
ბი აღვია. თქვენ ეს ანდაზა არ გავი-
გონიათ: მუთხარში ხილზე ერთ კაცს
ძაღლმა უტყინა; ჩამოვიდა შემდეგ
ტფილისში; ძუკიის ხილზე მიმავალმა
და-ნახა ერთი მშვენიერი ძაღლი,
იზივლა ფიშტო და საცოდავს ფეხე-
ბი შეაშვერინა: „შენც ძაღლი ხარო!“
მილაკას გაუჯავრებია, თუ თითონ
ამას როდისღაც, და ამაზე ყრილობს
ჯავრს; მაგრამ კი ვერ ამოიყრის.

— მ ქანდარმები რაღას აკეთებენ?

მთიულებს, გლეხებს, მოსახლეობას
ნობით და შეტყა-... (აქედან შემო-
ფულიო). ამის გამო საჭიროდ ეჩვენა
ვაცნობოთ ამ პირთ, რომ ხსენებუ-
ლი სკოპინის ბანკის საქმე ამ ქადა-
როგორც რუსულ გაზეთებში იწვე-
ბიან, ძალიან ცუდათ არის თურმე.
აღმოჩნდა, რომ ამ ბანკის გამგებელს
ბ. როკოს რამდენიმე მილიონი შეუ-
ქამია ბანკის ფულები. ღიღ-ძალი
ხალხი, რომელთაც ამ ბანკში შენა-
ხული ჰქონია ფული, მისულა თურმე
ამ ქადა ქალაქს სკოპინში, თხოუ-
ლობენ ფულების უკან დაბრუნებას.
მაგრამ ჯერ-ჯერობით არაფის არ-
ფერს არ აძლევნო, თვითონ რიკო-
ვი კი კაცს არ ეჩვენებო.

ამიტომაც ვურჩევთ, ვისაც რამე
აქვს სკოპინის ბანკში, ახლავე ისმა-
რონ რაიმე საშუალება, სულ თუ
არა, იქნება ერთი ნაწილი მაინც
ამოიგონ თავის ფულებისა.

ჩვენ შევითქვით, რომ ამ დღეებში რამ-
დენსამე პირს გაუმართავთ, ერთს ქალაქს
გარე ბაღში, გაუმართავთ სადილი იმ
კამისიის წვერათათვის, რომელიც ძაგა-
სიის ახალ რეფორმების შესახებ პრო-
ექტის შესადგენად მუშაობს ამ ქადა
ჩვენს ქალაქში. სადილზე, როგორც
ამ გვარ სადილს ეკადრება, წარმო-
თქმულა რასაკვირველია, ბევრი რე-
ჩები, დაღეულა ბევრი სადღეგრძე-
ლოები, ზოგიერთს თავის მჭევრ-მე-
ტყველობაც კი დაუმტკიცებია და
სხვ. და სხვ.

მუთხარისად გვატყობინებენ:
„მუთხარის მლქის სამართევლომ
სოფ. დილიკაურის აბაშიძეებს მათს
თხოვნე—ორასი კომლი კაცის ძა-
ხის მონასტრის გლეხების დაბრუნე-

— მეგნი რელსების მხრივ გახლა-
ვან.

ზარმა გაიწკრილა. წაიკითხეს ე-
ლასიც განაჩენი; შემდეგ ამოიკითხეს
შავი-ადვოკატი და მოპასუხე მისი.

— მოწმები არ არიან; ბატონმა
მოპასუხემ დაქრთამა მოწმები, არ მო-
ვიდნენ; მაგას უნდა, რომ ისინი არ
მოვიდნენ... მე კი გთხოვთ, რომ გა-
არჩიოთ და სამბირსა შინა გაგზა-
ნოთ.

— ხედე რა ადვოკატი! მითხრა
მე ახალმა ნაცნობმა, ჯერ დალა-
მავისთანა მარგალიტებს ბევრს დააბ-
ნეს.

— ჩემი მარწმუნებელი, უნდა მო-
გახსენოთ, დაიწყო სიტყვა ადვოკა-
მა, გასაოცარი პატიოსანი ხალხი
არაინ: ლოთობენ იმიტომ, რომ არ
მოეწყინოს; ქალებს დასდევნ იმი-
ტომ, რომ ეხლანდელი განათლება
ითხოვს; თუ ჩემ მარწმუნებელთ
ხელქვეითნი—ეს რა უყოთ: აბა,
მიბრძანეთ: ეს ყველგან მიღებუ-
ლია, მაშ ჩვენი მხარე, ჩვენი სა-
ქართველო (ქართველიც ყოფილა
ადვოკატი?) რად უნდა იყოს გამო-
რიცხული! ძაღვც იმითი ვართ უბე-
დურნი, რომ ყოველი ამ ნაირი გა-
ნათლების სხივი ჩვენამდე ერთობ

მთა მამულებზე უსტაფი გრამა-
ტების შედგენაზე—უარი უთხრა ამ
ფის 16 რიცხვს. ეს საქმე ბ. ღვით
ლორთქიფანიძეს, თო. აბაშიძეების
გადაქმნის სულებზე პალატაში,
იმედი აქვს მოიგებს.

პეტერბურის გაზეთები გეცნო-
ბენ, რომ გრაფი ლორის-მელიქო-
დაბრუნდა სამზღვარ გარეთიდან
მთელ ამ ზამთარს პეტერბურში
საქარბესო.

მთაისილამ გეწერენ:

„დღეს, 18-ს სექტემბერს, ერთი
საზარელი ხანაზე მოწამე ვიყავი:
ერთის ხილთან ქალაქს ჰქონია ძვე-
ლი ყაზარმების (რუსების აბანოს)
დაწყობილი ადგილი, და ამ ადგილ-
ზე მდგომი უბრალო ხის სახლი
სიცილინა ერთს გადამდგარს სალ-
ის პოლშელს მოხელეს (სტოლა-
ს) და რამდენიმე წელიწადია დგას
1877 წელს სასამართლოს გან-
ცხადებით ამ სახლის პატრონს გარ-
დაცული ჰქონია სახლის აღება
ადგილის დაცლა. ქალაქის სამმარ-
ტლოს აულია ლისტი ამ გარდაწყ-
ვლების ძალით და გარდაუცა იგი
თავის წევრისათვის (ი. მესხი-
ის), რომელსაც, სამსაჯულოსა
პოლიციის ბაქაულების შემწეო-
ბით, სისრულეში უნდა მოეყვანა ეს
დაწყვეტილება, თუ კი სახლის
პატრონი თავის ნებით არ დაცლიდა
სახლს და სახლს სადმე სხვაგან არ
გაიტანდა. 1879 წლიდან სახლის
პატრონს, რამდენჯერმე დაუნიშ-
ნებია ვადა, რადგან იხვეწებოდა,
მასაზირო ადგილი მაქვს ნათხოვ-
რად და სანამ ნება გამომი-

ნა მოაღწევს ხოლმე. სხვას ყველას
მომბ, მაგრამ პირუტყვთა აქიმი?
რომ რეგულბზე მომკვდარიყო,
უნდა პირუტყვთ რა ეშველებო-

„შრთხილად იყავით ლაპარაკში;
მოთ, ბატონო მსაჯულო, გა-
მობილოთ ადვოკატი; პირუტყვე-
მეაზიფართ ყველანი, დაიხილა
საქმე.

მოთხარ, ჯერ სადა ხარ-მეთქი!
მეგობრან ბატონია, ისეთი ადვო-
კატი გეყავს, რომ უუუ... საიქიოს
საქმე, საიქიოსი!!

„მე, ბატონებო, ვიცავ ჩემ მრწამ-
სს ღირსებას და პატიოსნებას;
მეგობრან შეურაცხება მიყენოს
მანა განათლებულ გვამთ, მერე
გვეშველება! ხომ აღარაფერ
ჩვენს ქალაქში! მერე რა
მეგობრან ქალებს? ამ საუკუნეში
ქალებისთვის ზრუნავს და ჩვენ
მეგობრან არ იცის რას ჩადი-
ნა. აქ შემა მოიგონა კისერი
ნიშნად და მიამახა: „—მე
ჩაჯდა და კმაყოფილების
წერს დაუწყო ცოდვილება.

ქალაქს, რასაკვირველია, ესეები
ლაპარაკია, მაგრამ მე და ჩემმა

ვიდეს, მანამ მაღალეთო. სხვა ადგი-
ლი ვერსად იშოვნა, მმართველობამ
მისი თხოვნა არ შეიწყნარა და დღე-
საც უპრავისაგან მოცემული უკანას-
კნელი ვადაც გაუვიდა.

„ზემოხსენებულნი პირნი მისულან
სახლზე, მუშებით და არ დაუცლიათ
სახლის პატრონისათვის, რომელიც არ
ყოფილა იმ დროს შინ, მოუყენებიათ
მუშები სახურავის ასახდელათ. ნახე-
ვარი სახურავი რომ ააყალიბეს, ამ
დროს მოვარდა სახლის პატრონი, ავარ-
და სახურავზე ჯერდამ, და ერთს
მუშათაგანს, რომ არ გარდამხმტარი-
ყო, ის-იყო კინადამ გაუპო თავი კე-
ტით. მაგრამ ამ დროს ეცნენ დესიატ-
ნიკები და ერთის ღრიალით და ფი-
ვაგლახით ჩამოიყვანეს ძირს და მხრებ-
წაკრული წაიყვანეს პოლიციის კომ-
ში, დასამწყვდეათ მანამ სახლს დაან-
გრევდნენ.

„საზარელი სურათს წარმოადგენდა
ცალკე მამის ყვირილი. —ნუ მიმგე-
რეთ სახლსაო! და ცალკე შეილე-
ბის ტირილი, რომელიც ეხმარებო-
დნ მამას როდესაც იმას პოლიციის
დესიატნიკები აკავებდნენ. ამ სურა-
თის ნახვით გარდაქცეული, გულ-წა-
სული ცოლი შინ ეგდო პოლზე!..

„რამდენათ შეუბრალებელია კანო-
ნი და კანონზე კიდევ უფრო შეუბ-
რალებელი აქაური ქალაქის სამმარ-
ტელო ყოფილა! ჩემის აზრით, ქალა-
ქის სამმართველოს არ ეკადრება რომ
ისპოლიტელი ლისტის ძალით ის
ლორის-ძიება იხმაროს თავის ქონების
ამოსაგებათ, რაც მაგალითად შეიძლე-
ბა რომელიმე კერძო პირმა მაგ. ჩვე-
ნებურმა ურიამ ჩაიდინოს. ქალაქსაც
აქვს ვალები, მაგ. ჯარებისა! რა იქ-
ნება, ერთს დღეს რომ ამ ვალებში

ახალმა ნაცნობმა ეს სიტყვები მის
სახლზე წაფიკითხეთ, სტრიქონებს შუა
სხვა რამის გამოთქმა უნდოდა.

„შემეპყდა ბატონი, შემეცოდა მესტერე,
და აწ შენ სტან, მკითხველო, მე რო-
მელი ვიტირე!“

სამსჯავროს დერეფანში გამოველ;
ოროლ-სამ-სამი კაცი იდგა, ბაასობ-
დნენ, გაცხარებული სჯიდნენ ამ ახალ
საქმეზე.

— აი შეარცხინა ღმერთმა, ამ-
ბოვს ერთი ახალ-გაზდა კაცი, —რო-
გორ მოჰქიდა ხელი ამ ჭუჭყიანს საქ-
მე! სამდინაც რომ მტყუანი ყოფი-
ლიყო მოპასუხე, მაინც მაგას არ უნ-
და ეკისრნა; რაც უნდა იყოს ეგ თა-
ვადი ჩვენი კაცია, ჩვენში მოქმედობს,
ჩვენ ინტერესებს, რაც შეუძლიან და
რაც ღონე აქვს, იცავს; მაგისტრა კა-
ცი ჩვენგან გასამეტებელი არ არის;
პირადობა? არ უნდა აქმნივინოს კაცს
უსივინდისობა. თუ ჯავრი სჭირდა,
სხვა ნაირად უნდა გასწორებოდა. მა-
გას ვერას უზმენ, და უნდა ისეც შე-
მა სულით შევად იაროს.

— რა დასაცველი ხალხია, რა, მით-
ხარით ერთი? რა კეთილი უქმნიათ

ქალაქს აუწერონ რაც კი რამ უძრა-
ვი ან მოძრავი გაჩნდა! კერძო პირი
უფრო შესაბრალონი უნდა იყოს, შემ-
წობას, ხელის გამმართვს უნდა მო-
ელიდეს ქალაქის სამმართველოსაგან,
ვინმეც ეს უკანასკნელი პრეველისა-
გან...“

„დროების კორექსიონდენსია“

ბანჯა, 17 ენკენისთვეს. წუხელი
ლამით სამ საათზე მოხდა აქ შესაძრწუ-
ნებელი ამბავი:

სამ ევრსზე სოფ. ჩოლიაქში ადგი-
ლობრივმა პოლიციამ შეიპყრო სამი
განთქმული გავარდნილი ავაზაკები—
თათრები. (ამაში ურევია ერთი იმ თა-
თართაგანი, რომელმაც მოკლა წას-
რულ აგვისტოში თათრის გასათხოვა-
რი ქალი.) აი საქმე როგორ მოხდა:

მართ სომეხს მიუხდენ გუშინ წინ
სახლში და უთხრეს, თუ შენვე ბალ-
ში ხვალ ამდენი მანეთი არ მოგიტა-
ნიაო, მოგკლავთო. სომეხი წამოსუ-
ლა და პოლიციისათვის გამოუცხადე-
ბია. პოლიციისტერს განკარგულება
მოუხდენია; მოუყარეს თავი ღამის ყარა-
ულებს ყაზახ-რუსებს და გასწიეს სოფ.
ჩოლიაქში. შემოერთყენ ბაღს; დაი-
ნახეს თუ არა მათ თოფები გაისრო-
ლეს, შეიქნა აქედამ და იქიდან თო-
ფების სროლა; ორი ავაზაკი დასჭრეს
და ერთი გაიქცა, სწორეთ ის გაიქცა,
რომელიც ყველაზე უფრო ღამნაშავე
იყო, ესე იგი ქალის მკვლელი.

საზარელი შესახედავი იყვნენ, რო-
დესაც ფურგუნით ჩამოიტანეს ბანჯის
პოლიციაში. მართს აქვს ტყვია საფეთ-
ქელში და მკლავში, მეორეს საფანტი
ცხვირ-პირში და ფეხებში, საფეთქელ-

ჩვენთინ ბოროტის მეთი, ამბობს ხმა-
მალლივ მეორედგან ვილაც.

— ბიჭო, რას გიკვირთ! თაყის დე-
დაზე დასწერს ეხლანდელი ადვოკატი
არზას, თუ გინდ დაგნიძლავები, ერ-
თი მანეთი კი მიეცი.

— იორდანე, ეუბნება ერთი გლე-
ხი მეორეს, შენ რაღათ ჩამოსულხარ.

— მშმაკათა და ქაჯათა! პოსრედ-
ნიკმა პატრუქოვიმა დამიბარა, შემოე-
ვანეს, კაცო, და სუ ყურის ძირები
ამიწვეს ცემითა. —ბატონო! რას მემარ-
თლებით, მეთქი. მომამბრუნეს, მკრეს
პანლური: „—ბაღი შე მამა-მ—ვო!“
არ ვიცი რა უყო. წავიდე შინა, ვი-
თუ გამიხათაბალავდეს. ი. პატრუქოვი
შემხვდა ჭუჩაზე წვეტორღილავ და-
სლაპარაკებლად და ისეთი გადმოზ-
ღერა, რო ვნა მუცელში ჩამივარ-
და... შენ რაღათ ჩამოსულხარ?

— მე, კაცო. მამული არ ვიყიდე
ი ჩემი ბატონისა; ეხლა წამართვა;
შენ გირაოთ მოგეცია ათ თუმან-
შიო; ფულები გადმომიყარა. თაყი არ
მომიკვდება, ოცი თუმანი ხუშკი და-
უთვალე.

— მერე ლოტარუსთან არ დაამტ-
კიციბნენ?

ში რომელსაც აქვს ტყვეობაში მყოფი
ჩება, ძლიერ ლაფავდა სულს.

ამ თვეებში ძალიან შეშინებულნი
იყვნენ აქაური მცხოვრებლები, ასე
რომ დაღამებოდა თუ არა, სახლიდან
არ გამოდიოდნენ; ეს ავაზაკები—
ავაზაკები სახლში მივიდნენ, ფულებს
სთხოვდნენ და დაემუქრებოდნენ—თუ
ამა-და-ამ დროს ამდენი მანეთი არ
მოგიტანიაო, მოგკლავთო. ბევრი
ასრულებდა მათ ბრძანებას.

მგონია „დროებაში“ არ ყოფილა
დაბეჭდილი—თუ რისთვის მოჰქლა
თათარმა ქალი, ამიტომ მოგახსენებთ:

თათრისათვის ცოლობის პირობა
მიეცა ქალს დედ-მამის დაუკითხავად;
ცოტა ხნის შემდეგ სხვა თათარი შე-
მოძღვრია, ქალი დედ-მამის ბრძანე-
ბით დათანხმებულა და დანიშნულა.
ეს ზემოხსენებულ თათარს გაუგია,
მისულა ქალთან და უთქვამს, თუ
ასეა საქმე გავიქცეთო. ქალს უარი
უთქვამს. —მაშ რათ მომეცი პირო-
ბაო? —მე კი მსურდა წამოგყოლოდი,
მაგრამ დედ-მამამ სხვას მიმცაო.

მეორე დღეს თათარი დაიპარებუ-
ლი მისულა ქალთან სწორეთ იმ დროს,
როდესაც სახლში არაფერ ყოფილა,
ქალის გარდა; —წამოდი, ეხლა არაფერ
არის, გავიქცეთო. ქალი კიდევ უარზე
დამდგარა. თათარს ამოუღია და დაუ-
ცია ხანჯალი გულში.

ქალი იმ წამსვე მოკვდა, მკვლელი
კი გადავარდა.

ზადვარდნილმა ორი ამხანაგი იმო-
ვა და აქამდინ მთელ ბანჯას აწუ-
ხებდნენ.

გ. ჭოჯეკელი.

თუილისის სამაჰრნალო
ავათმეფეები მიიღებიათ დილის ჭვ
სათილამ თოჭმეტ საათამდის.
ოტ შახათს გაჭაქეიქი და ღი-

— მა, კაცო, უმაგისოთ როგორ
ვენდობოდი. ხელის მოსაწერში ას-
ლანოვს ნახევარ თუნგი ღვინო დავა-
ლევინე. წამიკითხეს, რომ მამული
შენიაო, იყიდო. მხლა კი ცარიელზე
დამსვენ... ი შელოფაძე მეუბნება, რო
მაგ საქმეს გამოგიტრიალებ, ოლონდ
ი შენი ვენახის მოსავალი ერთ წელი-
წადს მომაჭამეო.

— რას იზამ, ძმავე, უცოდინარი კა-
ცი საქმე ასეა..

— ღმერთი ცოლ-შვილს გიცოც-
ხლებს, —სტეფანე, ერთ თუმანს დამ-
ჯერდი, ეუბნება ხმა დაბლა გლეხი
ვილაც მწერალს.

— ძალო, ქალაღი უნდა გამოგი-
ტანო და ერთი თუმანი? რა ექნა,
ეგმც ზუბიოვს გამოვართვი, ორი
კოდი პური უნდა მიეცე სარგებელი..

— იქით შემოდი... ბაშორდებიან.
აქეთ ორნი თავი თავს მიდებულნი
ჩურჩულობენ.

— ამოფხიკე?

— ამოფხიკე და ისე ჩაეწერე, რო
ღმერთი ვერ მიხვდება. მართველია,
რას გაიგებს?

სიგევი—შინაგან ავთმეფობისა; კელ-
დიში სიფილისტიკური და სირურგიული
ავთმეფობისა; ბასუტაკი—ბუბიაობის,
ქაღების და უმწიფელების ავთმეფობი-
ნა; ბაბაკი ძარღვების სისუსტის და ში-
საგან ავთმეფობისა.

საშპაბათს. მინგევი—სირურ-
გიული ავთმეფობისა; ლისიკვი—
შინაგან ავთმეფობისა; კელდიში—სი-
ფილისტიკური და სირურგიული ავთ-
მეფობისა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქა-
ღების და უმწიფელების ავთმეფობისა;
ბაბაკი და დანიელ-ბეგაკი—ძარღვების
სისუსტის და შინაგან ავთმეფობისა.

ოთხშაბათს. ლისიკვი და მი-
რმანაკი შინაგან ავთმეფობისა; კელ-
დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ-
ლი ავთმეფობისა; ბასუტაკი—ბუ-
ბიაობის ქაღების და უმწიფელების ავთ-
მეფობისა; ბაბაკი—ძარღვების სისუს-
ტის ავთმეფობისა.

ხუთშაბათს. ლისიკვი—შინაგან
ავთმეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთმეფობი-
ნა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქაღების და
უმწიფელების ავთმეფობისა; ბაბაკი—
ძარღვების ავთმეფობისა.

ზარსკეგს. მინგევი—სირურ-
გიული ავთმეფობისა; ლისიკვი, მი-
რმანაკი და დანიელ-ბეგაკი—შინაგან
ავთმეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთმეფობი-
ნა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქაღების და
უმწიფელების ავთმეფობისა; ბაბაკი—
ძარღვების სისუსტის ავთმეფობისა.

შაბათს. ლისიკვი—შინაგან ავთ-
მეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ-
ი და სირურგიული ავთმეფობისა;
ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქაღების და უმწ-
იფელების ავთმეფობისა; ბაბაკი—ძარღ-
ვების სისუსტის ავთმეფობისა.

განცხადებანი

პატივი მაქვს ეაცნობო თქვენს
მოზრდნებულთ მოვარეებთა, რომ
ამ წლის 1-ის ოქტომბრიდან მე
აქედნე იჯარით სიონის სობორის
პირ-და-პირ ბ. მანანავის ახალი ქარ-
ვასლა, რომელშიაც ეწყობ ნომრებს
რკინის კრაოტებით, ფეხებით და ყო-
ველი მოწყობილება იქმნება სუფ-
თად.

ფასი იქნება იმავე წესით, როგო-
რათაც სხვა ქარვასლებშია, იმავე რი-
გად, როგორაც მქონდა შორხმანის
ქარვასლა იჯარით.

ამავე ქარვასლაში იმყოფებიან შუა
ერაყში № 48 კომპისიონერი გ. ია.
რატინი და ე. ი. ჩიქვანი.

მოიჯარადრე მეორე გილდი
გეგორქ ვარლამის-მე ახნაზაროვი.
(10—2)

აუქციონი

2 და 9 ოქტომბერს 1882
წელსა კავკასიის აქეთა მხრის

პრიკაში დანიშნულია გასეიდვა,
ვერცხლეულისა, ოქროულისა
და სხვა მერყვისი ნივთებისა.
(3—2)

საპროა ლაშია
იკითხეთ „ალაზანის“ სარ-
დაფში, სოლოდაკის ქუჩაზე,
მდ. ორბელის სახლებში.
(2—2)

საქალებო გიმნაზიის მეექვსე
კლასის მაგისტრი იაფად ამეორე-
ბინებს და ამხადებს უმაწიფეებს
თავის სახლში.

ადრესი: გოლოვინის პროს-
პექტი, სახლის № 44, ფორტის
სტანციის პირდაპირ. (5—3)

გამოვიდა და ისეიდება შემოკლებული
საპროტოკოლს ისტორია

შედგენილი
მამსუგელი-ცამციკვის მიერ ექვთიმე
სელაძის სტამბაში ლორისმედიკოსის
ქუჩაზე ქაშუთის ეკლესიის შენობაში
ფასი 70 კაპ.
(5—3)

ახალი მართული
კარაბაღინი

ისეიდება ტფილისში: შავერდავის
და გრიჭოვრის წიგნების მაღაზიაში;
მუთაისში: მურადავის და ჭიჭინაძის
წიგნების მაღაზიაში.

ფასი ჰლიანის ერთი მანეთი.

დაიბეჭდა და ისეიდება ბრ. ჩარკ-
ვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში
თამარ დედოფალი
შედგენილი
კ. ბ—შვილისაგან
გამოცემა
ზაქ. ჭიჭინაძისაგან
ფასი ერთი აბაზი.

ისეიდება
ჩაი

მებათა კ. და ს. პავლავის
ნამდვილი ფირმისა გირვანქო-
ბით და ეუთებით

ფასი გირვანქისა 1—40-მ.
ვიდრე 3 მანეთამდის ათის
პროცენტის დაკლებით—მანე-
თიდან. არწრუნის ქარვასლაში,
სიონის გვერდით ბ. ალხაზოვის
კანტორაში. (6—3)

ვაძლევ დღიურად და თვეობით
იაფათ მეტლიროვან ოთახებს,
სასეულად

„ლივადია“
გოლოვინის პროსპექტზედ.
(20—19)

დაიბეჭდა და ისეიდება გრ. ჩარკვი-
ანის ქართული წიგნის მაღაზიაში

სახსოვარი

ბატონიშვილის ალექსანდრეს-
მის ირავლის გარდაცვალებაზე.
შეკრებილი და გამოცემული
ზ. ჭიჭინაძისაგან
ფასი ხუთი შაური.

მართველ მაღაზიისაგან ნათარგმნი

მოთხრობანი

წიგნი მეორე.
ისეიდება ტფილისში: შავერდავ-
თან, ჩარკვიანთან და ბრიტანოვის
წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ).
მუთაისში: ჭიჭინაძის და ნიკოლა-
ძის მაღაზიაში.
გოგრაში: მ. ძერესელიძესთან.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი სომ-
ხური წიგნი

მწეუმის სტვირი
ლექსები, სიმღერები და ზღაპრები
ცნობის-მოყვარე ყრმათათვის
სკოლაში და შინ საკითხავად
ალაზანდისა
გამოცემა გ. მ. შავერდავის გაზე-
თის სააგენტოსა.
ფასი ერთი აბაზი
(10—10)

დაიბეჭდა და ისეიდება ბრ. ჩარ-
კვიანის ქართული წიგნის მაღაზია-
ში

გამოცემის
საერთო მფლობელობაზე
თხზულება
ანტონ შურცელაძისა
გამოცემული
ზაქარ ჭიჭინაძისაგან.
შესა თითო წიგნისა ერთი აბაზი

გამოვიდა ცალკე წიგნათ
და მას

სამშობლო!

ისეიდება შავერდავის სააგენტოში.
ფასი 60 კაპ. (20—20)

გიგლიოზარაშვილი განცხადება.

ბუნების პარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმეტესს კლ-
სებში სასმარებელი, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეორე
შეცვლილი გამოცემა და ისეიდება გრიჭოვრის წიგნის მაღაზიაში, მუ-
თაის სიღის ყუთთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო
პირებს, რომელნიც იყიდის ნაღდ ფულად ერთად თხუთმეტს კგ-ზე-
შლიანისა, ანუ მომეტებულსა, დაეთმება კგ-ზეშლიანის თითმეტ შაურად;
ვინც ოც-და-ათს კგ-ზეშლიანის იყიდის, წიგნი მიეცემა ცაშტ შაურად.
ყდისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

პარტა საპროტოკოლისი, მეორე შეცვლილი გამოცემა; ისეიდება
იმავე მაღაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს კგ-ზეშლიანის იყიდის, კარტა
მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოც კგ-ზეშლიანის მუდგულს—ათს შაურად.

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისეიდება
თფილისის ქუჩის მაღაზიაში

იზაბ-არაკნი

პრილოვისაგან და სიბრძნე-სიტყუ-
დან გალექილი თ. რ. კრისთვას.

ისეიდება

თფილისის წიგნის მაღაზიაში ახლად
გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი.

Грузинскія крестьянскія грамоты,
крѣпостные и судебные акты, гра-
моты и письма грузинских и пер-
сидских царственных особъ. (Ма-
териалы для исторіи древной гру-
зін).

сост. Д. П. Пурцеладзе.
მუთაისში ისეიდება ჭიჭინაძის
მაღაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

ტაშცია

საკვებო ხორავებთან, რომელნიც
იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, გუ-
ნებში და დატარებთ 1 სკვტეპედად
1 ლკტამბრამდის.

მამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ.
მეორის „ — —1 გირ. 3 1/2
მესამის „ — —1 გირ. —

იმავე ფქვილ. თორნეში მამომცხვარი:
პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2
მეორის „ — —1 გირ. 4 კ.
ჭვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავში 1 გირ. 6 კ.
მეორის „ — —1 გირ. 5 კ.
მესამის „ — —1 გირ. 4 1/2

ძროხის ხორცი:
პირველის ხარისხის —1 გირ. 8 კ.
მეორის „ — —1 გირ. 7 კ.
სუკი — — —1 გირ. 14 კ.
ცხვრის ხორცი 1 გირ. 9 კ.

ლორის ხორცი:
პირველი ხარისხის —1 გირ. — კ.
მეორის „ — —1 გირ. — კ.